

'Levenssporen zijn indrukken in het sediment, verlaten door organismen'.

Deze definitie van Seilacher kan zowel op recente als op fossiele levenssporen worden toegepast.

Door fossiele en recente levenssporen onderling te vergelijken is vaak getracht de eerstgenoemde te verklaren. Bevond men ze overeenkomstig, dan gaf men aan het fossiele levensspoor wel eens een naam, die men ontleende aan de naam van het dier dat tegenwoordig dergelijke levenssporen nalaat. Zo werd bijv. het fossiele levensspoor *Corophioides* genoemd naar het recente slikgarnaaltje *Corophium*.

Ook heeft R. Richter in 1924 voorgesteld *Skolithos linearis*, de bekende buizen-zandsteen uit het Zweedse Onder-Cambrium, voortaan *Sabellarifex* te noemen naar de recente borstelworm *Sabellaria*. Tegenwoordig is men het er wel over eens dat deze wijze van naamgeving ontoelaatbaar is, temeer daar intussen gebleken is, dat bepaalde slakken een levensspoor nalaten dat niet te onderscheiden is van dat van een op dezelfde stranden levende krab.

Veel onderzoekers hebben er bezwaar tegen om aan fossiele levenssporen soort- en familienamen toe te kennen, zoals men dat ook aan planten en dieren doet. Er zou geen bezwaar zijn, wanneer men aan dergelijke namen het predikaat *Ichnus* toevoegt, hetgeen "spoor" betekent, zodat ieder direkt kan zien dat het niet om een echt fossiel (*body fossil*, *Körper Fossil*) gaat, maar om een fossiel levensspoor (*Trace Fossil*), (*Lebensspur*). Vele fossielen hebben sinds jaren een naam, die intussen een bepaald begrip dekt, zodat men deze handhaaft, zelfs wanneer men het erover eens is, dat de vlag de lading niet dekt.

In vele gevallen heeft men vroeger de levenssporen, die men in de gesteenten aantrof, voor planten aangezien, zeker in die gevallen waar het zich vertakkende gangen betrof. Dienovereenkomstig heeft men ze namen gegeven die aan planten herinneren, zoals *Fucoiden*, *Chondrites*, enz.

Nu de inzichten zich veranderden, blijven deze namen soms toch in gebruik, hetgeen allicht verwarring kan geven. Al met al is er vermoedelijk geen onderdeel van de geologie en de paleontologie waar zo'n intensieve en langdurige pennestrijd over gevoerd is als de paleoichnologie, de leer van de oude levenssporen.

Tijdens een lezing, over dit onderwerp voor de afdeling Amsterdam gehouden, werden aan de hand van dia's verschillende levenssporen besproken. In de eerste plaats die, welke als zwerfsteen voorkomen, zoals:

Skolithos linearis,
Monocraterion tentaculatum,
Diplocraterion parallelum,

welke vrij algemeen voorkomen.

Evenals deze zijn ook de volgende hoofdzakelijk uit Zuid-Zweden afkomstig, maar worden veel zeldzamer aangetroffen:

Syringomorpha,
Psammichnites.

Een op *Diplocraterion* gelijkend levensspoor, dat we zowel als zwerfsteen als in de vaste Muschelkalk van Winterswijk kunnen vinden, is *Rhizocorallium jenense* Zenker.

In de cretaceïsche vuursteen-zwerfstenen worden de levenssporen van allerlei dieren veelvuldig aangetroffen, maar ze zijn maar zelden goed herkenbaar. In Silurische zwerfstenen komen ze minder algemeen voor.

Tenslotte werden nog enkele voorbeelden uit het Tertiair besproken (die overigens niet tot het Tertiair beperkt zijn !) zoals *Zoophycos* en *Chondrites*.